

Ghid practic pentru planificarea și efectuarea interviurilor de relocare

Nici Agenția Uniunii Europene pentru Azil și nici orice alte persoane care acționează în numele acesteia nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022

PDF ISBN 978-92-9487-072-8 doi:10.2847/158 BZ-06-22-118-RO-N

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2022

Ilustrația copertei: Irina_Strelnikova, © iStock, 2021

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei. Pentru utilizarea sau reproducerea fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al EUAA, trebuie solicitată permisiunea direct de la deținătorii drepturilor de autor.

Introducere privind prezentul instrument

Informațiile prezentate în acest instrument nu sunt în niciun caz exhaustive, ci reprezintă o compilație de orientări și sfaturi practice pentru planificarea și efectuarea interviurilor de relocare ⁽¹⁾. Obiectivul a fost de a sprijini statele membre ale Uniunii Europene și țările asociate (țările UE+) în activitatea lor operațională pentru relocare.

Care este scopul acestui instrument?

Prezentul ghid practic este conceput ca un scurt document de orientare și ca o listă de verificare care să asiste responsabilii de caz care se ocupă de cazurile de relocare să pregătească și să realizeze interviurile de selectare. Scopul ghidului este de a contribui la îmbunătățirea cunoștințelor despre modalitatea de gestionare și soluționare a cazurilor de relocare și de a pune la dispoziția responsabililor de caz un instrument adecvat pentru pregătirea interviurilor de relocare.

De ce a fost creat acest instrument?

Există o serie de publicații referitoare la relocare, toate reprezentând instrumente inestimabile pentru țările de relocare emergente și existente. Unele dintre aceste publicații sunt enumerate mai jos. Pe lângă acestea, prezentul ghid practic urmărește să completeze documentele existente, furnizând informații detaliate și practice despre aspectele mai puțin dezvoltate ale practicilor de relocare. Printre acestea se numără modalitatea de pregătire pentru un interviu de relocare și modalitatea de

efectuare a interviului în timpul unei misiuni de selectare.

Ce conține acest instrument?

Prezentul ghid practic oferă o prezentare generală a procedurilor utilizate în mod obișnuit atunci când se examinează cazurile de relocare prin interviuri într-o primă țară de azil. Ghidul pleacă de la premisa că interviurile sunt planificate și efectuate în cooperare cu UNHCR. Acesta este compus din patru secțiuni menite să ajute responsabilii de caz care se ocupă de cazurile de relocare să se pregătească pentru interviuri, să efectueze interviurile și să depășească provocările aferente. Informațiile sunt prezentate sub formă de liste de verificare și orientări pentru a oferi asistență pe tot parcursul diferitelor etape prin prezentarea unor aspecte-cheie, recomandări și instrumente practice legate de interviurile de selectare.

Cui i se adresează instrumentul?

Scopul principal al prezentului ghid este de a sprijini responsabilii de caz care se ocupă de cazurile de relocare atunci când se pregătesc pentru un interviu de relocare într-o primă țară de azil. Acesta poate fi considerat util atât pentru responsabilii de caz care nu au experiență sau care au experiență limitată în privința misiunilor de selectare în vederea relocării, cât și pentru responsabilii de caz care au experiență în domeniul relocării și care l-ar putea utiliza pentru a-și reîmprospăta memoria în

⁽¹⁾ Acest instrument a fost elaborat inițial în cadrul proiectului *Facilitating Resettlement and Refugee Admission through New Knowledge* (EU-FRANK) (Facilitarea relocării și a admisieii refugiaților prin noi cunoștințe). Proiectul a fost finanțat din Fondul european pentru azil, migrație și integrare și a fost coordonat de Agenția suedeză pentru migrație. Ca parte a procesului de transfer de la EU-FRANK, EUAA a efectuat un exercițiu de asigurare a calității instrumentelor operaționale pentru relocare dezvoltate în cadrul proiectului.

activitatea lor. Ghidul poate fi considerat un instrument pentru autoevaluare sau evaluarea calității și poate prezenta interes pentru orice actori implicați în pregătirea pentru sau efectuarea verificării cazurilor de relocare.

Ce alte instrumente și surse de pregătire mai pot fi utilizate?

Prezentul ghid trebuie considerat o completare a altor instrumente disponibile, cum ar fi *Ghid practic pentru planificarea și implementarea misiunilor de selectare* și lista de verificare pe același subiect. Se pot consulta și următoarele surse:

- Agenția Uniunii Europene pentru Azil, *Ghid practic al EASO: Interviul personal*, 2014, <http://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/public/EASO-Practical-Guide-Personal-Interview-EN.pdf>
- UNHCR, *Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines* (Manual pentru punerea în aplicare a Ghidului UNHCR privind stabilirea interesului superior al copilului), 2011, <https://www.refworld.org/docid/4e4a57d02.html>
- *UNHCR Resettlement Handbook: Chapter 7 - Basic Procedures to Follow in Processing Resettlement Submissions* (Manualul UNHCR privind relocarea, capitolul 7 – Proceduri de bază de urmat în procesarea cererilor de relocare), 2011, www.unhcr.org/protection/resettlement/3d464ee37/unhcr-resettlement-handbook-chapter-7-basic-procedures-follow-processing.html
- UNHCR, *Managing the Stress of Humanitarian Emergencies* (Gestionarea stresului urgențelor umanitare), august 2001, <http://www.refworld.org/docid/4905f1752.html>
- UNHCR, *RLD4 - Interviewing Applicants for Refugee Status* (RLD4 – Intervievarea solicitanților de statut de refugiat), 1995, RLD4, <https://www.refworld.org/docid/3ccea3304.html>

Ghid practic pentru planificarea și efectuarea interviurilor de relocare

După ce UNHCR a identificat refugiații care au nevoie de relocare și a transmis unei țări de relocare cazurile lor, decizia de a accepta sau de a nu accepta refugiații pentru relocare este adoptată de autoritățile din țara de relocare. Unele țări efectuează misiuni de selectare în prima țară de azil, iar altele examinează cazurile prin selectarea dosarelor sau prin interviuri la distanță. Unele țări utilizează o combinație între aceste modalități. În timpul unei misiuni de selectare, interviurile cu refugiații sunt efectuate la fața locului în prima țară de azil. O misiune de selectare necesită, în general, o planificare atentă, iar aceste aspecte sunt descrise în *Ghid practic pentru planificarea și implementarea misiunilor de selectare*. Prezentul ghid practic pune accentul în special pe componenta principală a oricărei misiuni de selectare, și anume pe interviul de selectare. Ghidul are scopul de a descrie aspectele de care trebuie să se țină seama la pregătirea pentru un interviu de selectare și la efectuarea interviului în prima țară de azil.

SECȚIUNEA 1. PREGĂTIREA PENTRU INTERVIURILE DE SELECTARE – SCURT GHID

Interviurile de selectare

Scopul unui interviu de selectare este de a examina factorii aferenți nevoii de protecție internațională și nevoii de relocare. Unele țări pot utiliza criteriile suplimentare dictate de contextul lor național. În interviu se pot analiza în continuare și alți factori, cum ar fi nevoile medicale sau nevoile specifice și vulnerabilitățile, precum și confirmarea componenței familiei și informații de context, ca locul de reședință. Poate fi necesar să se examineze și aspecte legate de excludere. O parte a interviului ar putea să acopere și împărțirea așteptărilor, precum și posibilitatea refugiaților de a pune întrebări.

Țările de relocare pot urmări scopuri diferite prin interviurile lor de selectare. Unele țări utilizează interviul de selectare ca pe o oportunitate de a colecta informații care ar putea consolida capacitățile de integrare ale comunității de destinație, necesare pentru a le oferi sprijin refugiaților cu nevoi și vulnerabilități specifice. Unele state de relocare evaluează și aspectele legate de capacitatea sau disponibilitatea refugiatului

de a se integra într-o țară nouă. Este important să se clarifice formatul, conținutul și domeniul de aplicare al interviurilor de selectare și să se încheie protocoale care reglementează desfășurarea acestor interviuri.

Cel mai frecvent, UNHCR va transmite un caz sub forma unui Formular de înregistrare pentru relocare (FIR), care conține nouă secțiuni, inclusiv date biografice, informații despre cererea de azil, precum și informații despre nevoia de relocare. Adeseori obiectivul principal al interviului este de a evalua cererea și nevoia de relocare a refugiatului.

Statele utilizează practici diferite în ceea ce privește conținutul interviurilor de relocare. Acestea pot fi formate din diferite părți, cum ar fi:

- o parte în care se pun întrebări despre nevoia de protecție internațională (contextul personal al refugiatului, informații despre persecuție, teama de întoarcerea în țara de origine etc.);

- o parte în care se pun întrebări despre circumstanțele și nevoile individuale care ar putea fi relevante pentru viața viitoare în țara de relocare (nivelul de instruire, experiența profesională, starea de sănătate, nevoile medicale etc.).

Unele țări de relocare alocă o bună parte a interviului pentru a discuta despre așteptări, atât din partea refugiatului, cât și din partea țării de relocare. Rezultatul acestor discuții poate să influențeze atât decizia refugiatului, cât și decizia țării de relocare de a accepta sau de a nu accepta relocarea.

Deoarece obiectivele unui interviu de selectare în contextul unei misiuni de relocare pot fi diferite de cele ale unui interviu individual în contextul unei proceduri naționale de examinare a cererii de azil, este important ca echipa de interviu să primească instrucțiuni clare despre modalitatea de efectuare a interviului și despre categoriile de informații care trebuie colectate.

Importanța bunei pregătiri

În general, o bună pregătire este esențială pentru un interviu de înaltă calitate. Acest lucru este deosebit de important pentru un interviu de selectare în contextul relocării, având în vedere că misiunile de selectare sunt efectuate adesea într-un interval limitat și uneori în condiții rudimentare. Deoarece interviul poate fi un proces care intimidează refugiatul, un responsabil de caz bine pregătit va fi mult mai în măsură să creeze o atmosferă care să îi permită refugiatului să se simtă în largul său și să ofere informațiile cele mai relevante și exacte. Cu cât pregătirea este mai bună, cu atât mai eficient va fi interviul. O bună pregătire poate să reducă la minimum nevoia de a obține informații suplimentare după interviu, deoarece devine mai ușor să se identifice informațiile care ar putea lipsi sau care ar putea fi incomplete, contradictorii sau neclare și să se soluționeze aceste probleme în mod direct în cadrul interviului.

Majoritatea țărilor examinează cazurile înainte de a efectua interviurile. Verificarea

prealabilă calitativă va permite înțelegerea elementelor concrete ale unui caz și o mai bună înțelegere a detaliilor importante pentru organizarea practică a unui interviu. De exemplu, aceasta permite alocarea unui timp adecvat pentru interviul de selectare, repartizarea echilibrată a cazurilor între responsabilii de caz din echipă, alegerea în cunoștință de cauză a unei femei sau a unui bărbat ca interpret sau a responsabililor de caz pentru cazurile specifice, precum și nevoia de personal cu cunoștințe de specialitate specifice. În unele țări de relocare, o verificare prealabilă inițială a cazurilor transmise de UNHCR ar putea conduce și la excluderea unui caz și înlocuirea lui cu o transmitere nouă. Acest lucru îmbunătățește eficiența procesului, deoarece cazurile intervievate au o șansă mai mare de a fi acceptate. De asemenea, se evită astfel ca refugiații să fie chemați la interviuri dacă perspectivele lor de a fi relocați sunt limitate, riscând așadar să li se creeze așteptări nerealiste. Dacă unele cazuri pot fi înlocuite cu altele înainte de misiune, se recomandă ca țara de relocare să stabilească împreună cu UNHCR termenele specifice. Acest lucru acordă UNHCR timp suficient pentru a pregăti și a transmite cazul/cazurile de relocare, lăsând astfel timp suficient țării de relocare să se pregătească pentru cazul de relocare înainte să aibă loc misiunea.

Considerente generale de reținut

Unul dintre considerentele care trebuie reținute este că fiecare locație pentru interviu și fiecare operațiune de relocare prezintă un set unic de provocări, care diferă foarte mult de la o misiune la alta și de la un loc la altul. Deși interviurile sunt efectuate în general la sediile UNHCR sau ale OIM sau în ambasade, ele pot avea loc și în hoteluri sau în taberele de refugiați. Alți factori de influență ar putea fi provocările climatice, precum clima dificilă, locațiile izolate, lipsa energiei electrice, a internetului sau a conexiunilor Wi-Fi etc. Acestea din urmă ar putea fi importante, deoarece unele țări lucrează într-un mediu IT închis sau au nevoie de o conexiune internet bună la fața locului.

Este important de subliniat că refugiații prezentați de UNHCR pentru relocare nu sunt un grup omogen, ci o varietate de persoane cu nivel de educație diferit, de vârste și sexe diferite, cu componență diferită a familiei, cu cunoștințe diferite despre lume și cu relații sociale diferite. Aceștia locuiesc în situații și contexte diferite. Accesul la soluții sau servicii tehnice precum internetul, telefonul sau chiar energia electrică și alte circumstanțe practice diferă de la un grup la altul și de la o persoană la alta. Este posibil ca unele persoane să fi locuit mult timp în tabere de refugiați și să fi fost excluse parțial sau complet de la o viață socială funcțională, în timp ce altele locuiesc în zone urbane, cunosc bine alte țări și pot avea experiență în ceea ce privește călătoriile și vizitele în diferite părți ale lumii. Aceste aspecte și mulți alți factori creează diferențe în maniera în care persoanele gestionează situația interviului și în care pot recepționa și interpreta informațiile. Acest lucru influențează aspectele care devin relevante în comunicarea cu persoanele în cauză și modul în care echipa misiunii stabilește cadrul pentru o bună comunicare. Având în vedere această situație, este important ca respectivul cadru, precum și conținutul informațiilor și modul în care sunt adresate întrebările să fie adaptate cât mai mult posibil la contextul persoanelor.

Efectuarea interviurilor pentru relocare poate fi solicitantă și pentru responsabilii de caz. Misiunile de selectare pot fi intense, zilele de lucru sunt lungi, iar interviurile de relocare sunt efectuate uneori cu constrângeri de timp stricte și în condiții de muncă rudimentare. Ascultarea relatărilor refugiaților despre acte de persecuție, pierderi, încălcări ale drepturilor omului, violență și chiar tortură cu care s-au confruntat poate fi și împovărătoare din punct de vedere emoțional pentru responsabilii de caz, în special dacă programul de interviuri este plin. Un responsabil de caz bine pregătit va fi mult mai în măsură să facă față acestor condiții. Pregătirile practice, dar și psihice, pot să reducă stresul personal și să ajute responsabilii de caz să gestioneze mai bine evenimentele neprevăzute care pot apărea în timpul unei misiuni de selectare.

Familiarizarea cu cazul

Formularul de înregistrare pentru relocare (FIR)

Înainte de o misiune de selectare, UNHCR pune FIR la dispoziția țării de relocare. Alte documente suplimentare disponibile sunt puse la dispoziție, de cele mai multe ori, la cerere. FIR servește drept instrument principal de care dispune UNHCR pentru a prezenta unei țări de relocare nevoile fiecărui refugiat. Un FIR de înaltă calitate este esențial pentru a asigura un nivel ridicat de acceptare a cazurilor de relocare.

FIR este adesea principalul sau singurul document disponibil într-un caz de relocare. Pentru fiecare caz de relocare se completează un singur FIR, care include datele tuturor membrilor unei familii care trebuie relocați împreună. Fiecare FIR sau transmitere indică persoana care trebuie considerată solicitantul principal (SPR) și persoanele care sunt membri ai familiei sau persoane aflate în întreținerea acestuia. Informațiile din FIR includ, printre altele, date despre contextul, componența familiei și cererile de azil ale refugiaților, precum și orice elemente legate de excludere și nevoi specifice. FIR conține și analiza nevoii de relocare efectuată de UNHCR, precum și descrierea cuprinzătoare atât a cererii de azil, cât și a determinării statutului de refugiat (DSR) care a fost efectuată de UNHCR. Prin FIR transmise țărilor de relocare, guvernele au posibilitatea de a examina amănunțit și de a evalua elementele concrete ale cazului, precum și de a se pregăti pentru un interviu individual.

În anumite contexte operaționale și pentru a prelucra volume de lucru mai mari într-o manieră accelerată, UNHCR a unit procedura de determinare a statutului de refugiat cu cea de relocare într-o singură procedură. Acest lucru a condus la un nou formular simplificat de mecanism de sesizare denumit Metodologie bazată pe identificare (MBI). MBI este utilizată în prezent de UNHCR în Orientul Mijlociu (de exemplu, în Turcia) și în regiunea Africii de

Nord (MENA). Formularul MBI înlocuiește uneori FIR.

Colectarea documentelor de identitate și a altor documente justificative

Este important să se verifice și să se revizuiască toate copiile documentelor de identitate și ale altor documente justificative, dacă UNHCR le-a pus la dispoziție odată cu sesizarea. În orice caz, UNHCR sau OIM trebuie să le solicite refugiaților să aducă la interviu toate documentele lor justificative. Guvernul trebuie să informeze partenerii operaționali în acest sens atunci când planifică misiunea de selectare.

Verificarea cazului

Limba

O bună informare despre competențele lingvistice ale persoanei care urmează să fie interviuată este importantă pentru a garanta că poate fi asigurată o interpretare corespunzătoare în ziua interviului. Dacă este posibil, fiecare persoană interviuată trebuie să poată vorbi în limba pe care o preferă. Pentru a simplifica traducerea, multe țări de relocare efectuează interviurile în limba engleză, iar un interpret traduce din limba engleză în limba refugiatului și viceversa.

Vârsta

Refugiații în vârstă și copiii refugiați sunt extrem de vulnerabili în situațiile de strămutare forțată și este important să se acorde atenție deosebită oricăror sensibilități legate de vârsta unei persoane. Cazurile care privesc copii pot necesita interviuatori pregătiți în mod special, iar

țările de relocare trebuie să se asigure că există garanții în acest sens. În ceea ce privește persoanele în vârstă, responsabilul de relocare ar putea să analizeze dacă va fi necesar să se acorde atenție și sprijin speciale. De exemplu, responsabilul de relocare interviuator ar putea să analizeze dacă este necesară asistență specială pentru a ajuta persoanele dacă acestea prezintă mobilitate limitată.

Cetățenie, origine etnică și religie

Pe lângă contextul general al țării de origine sau al țării de azil, poate fi necesar să se acorde atenție deosebită oricăror altor sensibilități menționate în FIR care au legătură, de exemplu, cu apartenența națională, etnică și/sau religioasă. Refugiații care aparțin minorităților sau grupurilor indigene de obicei nu dețin o poziție dominantă în societatea în care trăiesc. Acest lucru îi poate expune riscului de marginalizare, discriminare și abuz, care la rândul său poate fi exacerbât într-o situație de strămutare forțată.

Nivelul de instruire

Responsabilii de relocare ar putea adapta interviul la nivelul de instruire al refugiatului, pentru a se asigura că refugiații înțeleg întrebările pe deplin și pot răspunde în mod corespunzător la acestea.

Membrii familiei din cazul transmis

Este important să se ia în considerare situația familială a persoanei. Enumerați toate rudele apropiate ale fiecărui membru al familiei inclus în cazul solicitantului principal. Dosarul cazului include, de obicei, soțul/soția, copiii aflați în întreținere (inclusiv copiii adoptivi și copiii vitregi), frații/surorile și părinții.

Cazuri corelate

Uneori familiile separate pot fi înrudite și legate una de cealaltă, chiar dacă au FIR diferite. În astfel de cazuri, acest lucru trebuie menționat în FIR-ul lor. Prin urmare, este important să se țină evidența tuturor legăturilor de familie și ca acestea să fie menționate. Trebuie să aveți în vedere că pot exista familii care au primit în sânul lor și au îngrijit alte persoane, cum ar fi minori neînsoțiți sau vecini în vârstă cu care nu au nicio legătură de sânge, ci doar o relație de dependență care ar fi necesar să fie verificată. FIR trebuie să indice în mod clar dacă persoanele în cauză au rude în țara de relocare și, dacă au, să menționeze numele acestora, gradul de rudenie, locul lor de reședință și, pentru a facilita identificarea, să prezinte cât mai multe date personale posibil. Acestea sunt importante în mai multe privințe, de exemplu pentru controalele de securitate și evaluarea credibilității afirmațiilor unei persoane, precum și pentru pregătirea/alegerea locuinței și serviciile de integrare în țara de relocare.

Evaluarea interesului superior și stabilirea interesului superior al copilului

Pentru minorii neînsoțiți, copiii separați și alți copii expuși riscurilor și care sunt luați în considerare pentru relocare, asigurați-vă că este disponibilă fie o evaluare a interesului superior (EIS), fie o stabilire a interesului superior (SIS) al copilului, pentru a asigura punerea în aplicare optimă a principiului interesului superior al copilului în acțiunile care afectează fiecare copil în parte. SIS descrie procesul formal cu garanții procedurale stricte menit să stabilească interesul superior al copilului pentru decizii deosebit de importante care îi afectează viața. Acesta trebuie să faciliteze participarea adecvată a copilului, fără discriminare, să implice factori de decizie cu expertiză în domenii relevante și să echilibreze toți factorii relevanți pentru a evalua cea mai bună opțiune. Atât SIS, cât și

EIS sunt efectuate de UNHCR înainte de selectarea în vederea relocării și trebuie atașate la FIR. SIS este un aspect important de luat în considerare de către țara de relocare la identificarea nevoilor de protecție ale unui minor neînsoțit sau la evaluarea aspectelor legate de încredințarea copilului în țara de relocare. În cazurile care implică probleme de încredințare a copilului și în anumite circumstanțe, UNHCR poate să transmită o SIS pentru a stabili dacă relocarea este în interesul superior al copilului. UNHCR va transmite întotdeauna o SIS pentru cazurile care implică un copil însoțit doar de un părinte, în condițiile în care celălalt părinte refuză să își dea consimțământul pentru călătorie. Pentru țările de relocare, SIS este referința principală, pe lângă interviul individual cu copilul sau îngrijitorul.

Elementele concrete

Pe baza informațiilor disponibile în FIR, responsabilul de caz trebuie să identifice, în cadrul pregătirii interviului, elementele concrete, și anume elementele legate de esența cererii de azil. Dacă este necesar, trebuie consultat un superior. Oricum, responsabilul de caz trebuie să rămână receptiv și să aibă în vedere că ar putea apărea elemente noi pe parcursul interviului de relocare.

Excludere

Aspectele care duc la excludere sunt examinate cu atenție de UNHCR, iar eligibilitatea pentru protecție internațională în temeiul mandatului UNHCR este confirmată înainte de transmiterea unui caz individual pentru relocare. Clauzele de excludere fac parte din definiția refugiatului (cuprinsă în articolul 1 din Convenția privind statutul refugiaților din 1951), iar luarea în considerare a aplicabilității lor face parte integrantă din procedurile de stabilire a eligibilității unei persoane pentru statutul de refugiat. Detectarea unui posibil aspect care duce la excludere poate avea loc în orice etapă din procesul de relocare. Pot exista situații în care considerentele de excludere

au fost examinate de UNHCR. În astfel de situații, FIR ar include atât faptele relevante, cât și evaluarea juridică în urma căreia UNHCR a constatat că excluderea nu este aplicabilă. Deși aspectele care duc la excludere sunt examinate cu atenție de UNHCR, iar eligibilitatea pentru protecție internațională în temeiul mandatului UNHCR este confirmată înainte de transmiterea unui caz individual pentru relocare, ar putea să apară totuși aspecte care duc la excludere într-o etapă ulterioară a procesului de relocare. Astfel de aspecte pot fi detectate în faza de verificare națională, pe baza informațiilor din dosarul cazului (FIR) puse la dispoziție de UNHCR și/sau pe baza altor informații disponibile obținute în faza de verificare, cum ar fi informațiile furnizate de serviciile de securitate și/sau cele obținute după verificarea pe platformele de comunicare socială. În unele situații, indiciile unor acte care ar putea justifica excluderea nu apar înainte de interviul individual.

Pentru a detecta cazurile de excludere cât mai devreme posibil, tuturor persoanelor implicate în gestionarea cazurilor de relocare li se recomandă să acorde atenție posibilelor indicii. Se recomandă să se colecteze cât mai multe informații posibile despre persoana în cauză, inclusiv despre contextul, reședința și istoricul său profesional, membrii familiei, stagiul militar (dacă este cazul), afilierea politică, apartenența la diverse grupuri, locurile în care a călătorit și alte informații relevante. Utilizați informații fiabile privind țara de origine (ITO) pentru comparație și referință. Pentru informații suplimentare sau sprijin în materie de excludere, consultați *Ghid practic al EASO: Excluderea*. Se fac unele trimiteri la evaluarea oportunității excluderii și în lista de verificare pusă la dispoziție în continuare în prezentul document.

Verificați bazele de date disponibile

Informațiile disponibile în bazele de date sau pe platformele de comunicare socială (Facebook etc.) pot fi relevante pentru evaluarea unui caz. Pot fi disponibile în special informații suplimentare sau documente referitoare la identitatea,

cetățenia, situația familială, circumstanțele personale, fosta regiune de reședință și istoricul de migrație al unei persoane. Deși este important ca informațiile obținute prin surse de pe platformele de comunicare socială să fie tratate cu prudență, aceste informații pot confirma declarațiile făcute pentru UNHCR, ceea ce va contribui apoi la consolidarea încrederii și la desfășurarea interviului într-o manieră mai eficientă. S-ar putea întâmpla și ca informațiile din surse deschise să submineze credibilitatea anumitor aspecte ale cazului de relocare, care trebuie examinat apoi mai îndeaproape.

Consultați ITO relevante și orientările naționale relevante

Cunoștințele generale despre situația actualizată din țara de origine a persoanei în cauză, inclusiv contextul politic general, situația securității și respectarea drepturilor fundamentale, sunt importante pentru pregătirea adecvată a interviului, pentru a adresa întrebări specifice și precise și pentru a evalua în mod corespunzător nevoia de protecție internațională.

Ar putea fi necesar și să se ia în considerare situația din țara de azil, deoarece s-ar putea să fi survenit evenimente relevante pentru evaluarea individuală a nevoii de protecție internațională și a nevoilor de relocare.

Pe lângă ITO existente în FIR, pot fi obținute ITO exacte și actualizate dintr-o varietate de surse, cum ar fi unitatea națională de ITO, EUAA (portalul ITO al EUAA) sau alte organizații relevante pentru apărarea drepturilor omului. Dacă este necesar și posibil, solicitați informații suplimentare de la unitatea dvs. națională de ITO.

Nevoile speciale

La revizuirea dosarelor cazurilor și la pregătirea pentru interviuri, identificați nevoile procedurale speciale ale circumstanțelor specifice ale refugiaților intervievați. Printre acestea se numără genul, vârsta, problemele medicale sau dizabilitatea fizică, mintală sau psihologică. Pentru orientări detaliate despre identificarea persoanelor cu nevoi speciale, puteți consulta *Instrumentul EASO de identificare a persoanelor cu nevoi speciale (IPNS)*.

Nevoile medicale

Pentru efectuarea interviului ar putea fi relevante nevoile medicale ale unei persoane și acestea trebuie reținute, de exemplu dacă o persoană are o dizabilitate, este însărcinată (sarcină avansată sau lăuzie), suferă de o dizabilitate mintală etc. Dacă un caz este transmis în categoria Nevoi medicale, la cerere se va adăuga un Formular de evaluare medicală (FEM). Verificați dacă informațiile din FEM sunt suficient de recente și actualizate. Rețineți că informațiile despre nevoile medicale trebuie tratate cu respectarea integrității persoanei în cauză și trebuie abordate sau înregistrate numai dacă sunt relevante pentru procedura de relocare (de exemplu, atunci când nevoile medicale afectează posibilitatea de a călători cu avionul sau de a ajunge la locul de desfășurare a interviului sau când cunoașterea lor este necesară pentru pregătirea adecvată pentru interviu).

Competențe de interviu speciale

Încercați să anticipați dacă pot fi necesare competențe de interviu speciale pentru a contribui la depășirea barierelor de comunicare. Pregătiți-vă să intervievați persoane deosebit de vulnerabile din familie, inclusiv supraviețuitori ai violenței [de exemplu, ai violenței sexuale sau ai violenței de gen (SGBV)], deoarece pot

apărea întrebări sensibile. Este importantă soluționarea acestor probleme într-o manieră respectuoasă din punct de vedere cultural, sensibilă la dimensiunea de gen și adecvată vârstei. Responsabilii de caz trebuie să fie pregătiți să intervieveze membrii familiei separat și cu prudență.

Confidențialitatea

Acordați atenție confidențialității între membrii familiei. Din motive de confidențialitate, în mod normal persoanele sunt interviuate separat.

Organizarea practică

Responsabilul de caz și interpretul

Pentru a crește la maximum eficiența, toate cazurile corelate trebuie, dacă este posibil, să fie interviuate de același responsabil de caz. În plus, dacă este posibil, interviuarea tuturor cazurilor corelate trebuie să aibă loc în aceeași zi, deși această procedură poate varia. Trebuie să se depună toate eforturile pentru ca solicitantul să ofere o relatare completă și exactă, repartizându-se un responsabil de caz și un interpret care să nu facă solicitantul să se simtă amenințat sau inconfortabil. Acest lucru poate să însemne, de exemplu, alegerea unei persoane de un anumit gen. Trebuie să se dea curs solicitărilor de responsabili de caz/interpreți de un anumit gen ori de câte ori este posibil. Trebuie să se dea dovadă de sensibilitate specială în cazul persoanelor LGBTI și dacă persoana în cauză a fost victimă a violului sau a abuzului sexual.

Interviurile individuale

Se recomandă ca fiecare persoană adultă să fie interviuată separat. Totodată, ar putea fi o obligație legală sau ar putea fi

indicat într-un anumit caz să fie intervievați minorii. Unele țări de relocare efectuează un interviu comun cu toți membrii familiei. Rețineți totuși că este posibil ca o persoană din familie, de exemplu o femeie care face parte dintr-o unitate familială și care nu este considerată solicitant principal al statutului de refugiat, să fi fost ținta persecuției și/sau să aibă nevoi specifice de relocare care pot fi diferite de cele ale solicitantului principal sau ale altor membri ai familiei. Având în vedere acest aspect, interviuatorul trebuie să depună toate eforturile pentru a se asigura că tuturor membrilor unei unități familiale, inclusiv soților/soțiilor și persoanelor aflate în întreținere, cum ar fi copiii maturi, li se oferă posibilitatea de a fi intervievați separat. Doar în acest mod interviuatorul poate stabili dacă membrii individuali ai familiei au o cerere de protecție internațională independentă alături de cea a solicitantului principal.

Durata interviului

Durata interviului trebuie estimată în funcție de complexitatea cazului.

Protocolul prestabilit

Întrebările prestabilite pot fi utile pentru a efectua interviurile de selectare, deoarece această modalitate de lucru garantează că sunt adresate toate întrebările relevante. Totuși, trebuie să existe întotdeauna flexibilitate suficientă pentru a garanta că responsabilul de caz poate să respecte și să adapteze stilul interviului în funcție de dinamica oricărei familii specifice. Aceasta este o problemă deosebit de importantă atunci când interpretarea se face într-o limbă care nu este limba maternă a echipei.

Planul de program

Planul de program trebuie să aloce timp pentru pauze dacă interviul urmează să

dureze mult. Este important de reținut că interviuarea poate fi un exercițiu intens și epuizant din punct de vedere emoțional pentru toate părțile. În special, este necesar să se asigure pauze pentru interpret și pentru refugiat. În plus, interviuatorul trebuie să ia pauze periodice pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace.

Luarea de notițe și exhaustivitatea

Protocoloalele definite vor ajuta la luarea de notițe. Timpul pentru interviu este prețios atât pentru echipele de selectare, cât și pentru refugiați, și este esențial să existe standarde înalte și coerente pentru luarea de notițe. Luarea de notițe structurată garantează că se adresează toate întrebările necesare și că se primesc toate răspunsurile. Structura trebuie să facă o distincție clară între întrebările adresate și răspunsurile primite.

Coerența între interviuri

Coerența între interviuri este importantă în general. În unele operațiuni de relocare există echipe interdepartamentale. În astfel de cazuri, verificarea încrucișată cu colegii care efectuează interviuri suplimentare cu aceiași solicitanți va permite verificarea coerenței declarațiilor sau ar putea crea nevoia de a clarifica contradicțiile sau neconcordanțele posibile.

Alte aspecte practice de luat în considerare

Alte aspecte practice referitoare la interviurile de selectare, care trebuie convenite înainte de misiune, sunt descrise în *Ghid practic pentru planificarea și implementarea misiunilor de selectare*.

SECȚIUNEA 2. MODEL PENTRU VERIFICAREA CAZULUI/ PREGĂTIREA UNUI INTERVIU DE SELECTARE

Acest model este un exemplu de instrument care poate fi utilizat pentru a verifica în prealabil o transmitere de relocare. Modelul va permite responsabilului de caz să pregătească interviul de selectare prin identificarea, într-o manieră cuprinzătoare, a celor mai importante date ale cazului, a elementelor concrete ale cererii de azil, a nevoilor specifice ale refugiatului, precum și a eventualilor factori care conduc la excludere. Această verificare vă va permite să enumerați punctele care necesită clarificări suplimentare în timpul interviului. Verificarea poate fi utilă și pentru pregătirea programului de interviuri. Este utilă și o prezentare generală a datelor atunci când se efectuează verificarea prealabilă, în special când au loc misiuni frecvente.

Vă rugăm să rețineți că organizația dvs. trebuie să facă o evaluare privind datele a căror păstrare este necesară – și permisă – și privind modul în care aceste date trebuie prelucrate în conformitate cu standardele interne și cu legislația națională și internațională [de exemplu, Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD)]. Acest model este conceput în principal ca document de lucru intern, și nu ca document oficial, dar este totuși important să se reflecteze asupra problemelor de integritate și să se păstreze doar datele care sunt necesare pentru procesul de relocare. În plus, aceste date trebuie să fie stocate și partajate cu prudență.

Acest instrument trebuie completat pentru fiecare caz transmis. În funcție de necesități, specificați informații pentru diferiții membri incluși în cazul respectiv.

Data verificării

.....

Verificare efectuată de

.....

Informații privind cazul			
Numr de caz UNHCR			
Dimensiunea cazului			
Nume de familie + prenume			
Data i locul naterii			
Cetenie			
Alte date cu caracter personal relevante			
Cunotine lingvistice	Limba matern		
	Alte limbi cunoscute		
	Limba aleas pentru interviu		
Membrii familiei inclui în caz	Grad de rudenie	Nume	Nr. de referin
Nu/da; dac da: detalii			
Cazuri corelate	Grad de rudenie	Numele SPR	Nr. de referin

Informații privind cazul	
Rude în ara de relocare: nu/da; dac da: detalii (numele complete, datele de contact, inclusiv cele pentru platformele de comunicare social, în scopul investigaiei de securitate)	
Nivel de instruire	
Documente de identitate i alte documente	
Pașaport	☐ Da ☐ Nu
Alte documente disponibile (cu copii furnizate)	
Alte documente disponibile (fr copii furnizate)	
Rezumatul cererii de azil	
Verificarea pe platformele de comunicare socială	
Profil găsit pe platformele de comunicare socială	☐ Da ☐ Nu
Dacă da, orice indicii problematice	
Evaluarea oportunității excluderii	
Indicii de posibile motive de excludere identificate	☐ Da ☐ Nu

INFORMAȚII PRIVIND CAZUL

Dacă da, vă rugăm să specificați:

- infracțiuni împotriva păcii, crime de război și crime împotriva umanității
- crime grave de drept comun comise în afara țării de refugiere înainte de admiterea persoanei în cauză ca refugiat acte contrare principiilor și scopului ONU
- infracțiuni grave (numai pentru protecție subsidiară)
- constituie un pericol pentru comunitate sau pentru securitatea statului membru alte infracțiuni/indicii

Nevoi specifice pentru interviu

Responsabilul de caz și interpretul potriviți

Nevoi medicale

Enumerai aici doar nevoile medicale relevante pentru desfurarea interviului (de exemplu, dizabiliti)

Aspecte importante și puncte de clarificat în timpul interviului

Număr de persoane de interviuat

Durata estimată a interviului/interviurilor

Normală

Medie

Excepțională

Peste medie

SECȚIUNEA 3. EFECTUAREA INTERVIURILOR DE SELECTARE

Un interviu de relocare diferă în anumite privințe de un interviu individual tipic. Acestea au totuși în comun o serie de caracteristici. După cum s-a menționat anterior, este important de reținut că țările de relocare urmăresc scopuri diferite prin interviul de relocare. Deși unele țări de relocare evaluează cererea de azil numai după interviu, altele se bazează pe informațiile existente deja și pe evaluarea efectuată de UNHCR. În general se recomandă să se depună eforturi pentru a crea o atmosferă de încredere, cu scopul de a pune bazele unui interviu reușit.

Planul structural al interviului

Fiecare interviu este unic. Este totuși util ca toți membrii echipei de interviu să aibă un plan structural comun pe care să se bazeze interviul. Acest plan poate să includă următoarele aspecte, unele dintre acestea depinzând de reglementările naționale:

- introducere: întâmpinați refugiatul și prezentați toate persoanele implicate;
- explicați aspectele de confidențialitate;
- explicați rolul interpretului și al interpretării în timpul interviului;
- explicați natura și scopul interviului;
- clarificați datele cu caracter personal ale refugiatului;
- întrebări suplimentare despre cererea de azil a persoanei în cauză;
- nivelul de instruire (dacă este necesar, adresați întrebări suplimentare);
- experiența profesională (dacă este necesar, adresați întrebări suplimentare, de exemplu specificarea experienței anterioare și a speranțelor și așteptărilor pentru un viitor loc de muncă);

- discuție despre situația prezentă a refugiatului în ceea ce privește munca, inclusiv dacă copiii minori sunt încadrați în muncă, locuința, venitul, oportunitățile educaționale ale copiilor, hobby-urile etc.;
- motivația pentru integrare și deschiderea pentru participarea la viața socială (dacă acest subiect este prevăzut de reglementările naționale);
- sănătatea, cu excepția cazului în care aceasta este evaluată într-un interviu separat sau într-o procedură separată;
- posibilitatea refugiatului de a aduce în discuție orice aspecte suplimentare care nu au fost discutate încă și de a adresa întrebări;
- furnizarea de informații despre procesul de selectare și menținerea contactului cu UNHCR;
- încheierea interviului.

Orientări – lista de verificare contextuală a unui interviu

Pentru a efectua un interviu corespunzător, responsabilul de caz trebuie să trateze aspectele principale ale cazului și să planifice interviul astfel încât să se concentreze pe domeniile în care există omisiuni sau contradicții. Lista de mai jos conține unele sugestii despre aspectele care trebuie tratate. Aceasta nu este exhaustivă și se recomandă să fie utilizată împreună cu *Ghid practic al EASO: Interviul personal*.

- Verificați identitatea – verificați fotografia, numele, documentele de identitate etc.
- Obțineți documentele originale, nu fotocopii. Dacă nu sunt prezentate documentele originale, persoana în cauză poate fi întrebată dacă acestea sunt disponibile și, dacă nu sunt disponibile, persoanei în cauză trebuie să i se solicite o explicație.

- Dacă persoana în cauză a pus la dispoziție documente justificative, trebuie să evaluați relevanța și sursa acestora și modalitatea în care au fost obținute, precum și dacă utilizarea unor documente false afectează credibilitatea respectivei persoane. În plus, trebuie să comparați documentele justificative pentru a stabili coerența internă și externă. În unele situații, puteți obține rapoarte medicale. Din nou, acestea trebuie evaluate în raport cu declarațiile persoanei în cauză și în funcție de compatibilitatea rapoartelor cu cererea.
- Aflați componența detaliată a familiei și a cazului (aveți în vedere SIS și/sau EIS, dacă este necesar); mai exact, stabiliți dacă componența familiei indicată în dosarul cazului a rămas aceeași.
- În cazul în care componența familiei suferă orice modificări (de exemplu, căsătorii, divorțuri, nașteri sau decese), asigurați-vă că aceste informații sunt înregistrate și transmise către UNHCR, astfel încât să poată fi pus la dispoziție un FIR actualizat, după caz.
- Obțineți informații care nu sunt disponibile în FIR.
- Adresați întrebările de urmărire în consecință. Ar putea fi util să prezentați un scurt rezumat al elementelor concrete esențiale prezentate în FIR și să verificați/să confirmați că ați înțeles corect principalele motive pentru solicitarea azilului. Asigurați-vă că informațiile sunt corecte și actualizate.
- Evaluați verosimilitatea (dacă este relevant) și credibilitatea celor relatate de persoana în cauză, precum și eligibilitatea cererii de azil, trecând apoi la evaluarea eventualelor motive de excludere.
- Identificați orice nevoi speciale pe care persoana în cauză le poate avea și care sunt importante pentru țara de relocare.
- După caz, obțineți consimțământul persoanelor pentru prelucrarea ulterioară a datelor, de exemplu pentru schimbul de informații cu partenerii naționali relevanți din țara de relocare.
- Dacă este necesar, colectați și alte documente justificative care vor permite țării de relocare să evalueze nevoia de relocare a persoanei în cauză.

- După caz, verificați corectitudinea datelor cu caracter personal ale membrilor familiei care locuiesc deja în țara de relocare.

Conținutul interviurilor

Datele cu caracter personal

Interviul oferă posibilitatea de a verifica acuratețea datelor personale și a numelor de familie ale solicitantului și ale persoanelor aflate în întreținere. Este important să alocați timp pentru confirmarea datelor personale cu refugiatul.

Interviurile încep de obicei cu întrebări despre numele și datele de naștere ale refugiaților. Se poate verifica modalitatea corectă de scriere a numelor tuturor membrilor familiei (ținând seama de diferențele de transliterație), precum și datele exacte de naștere (din certificatele de naștere, pașapoarte etc., dacă există). Poate fi util să aveți în vedere că vârsta poate fi interpretată în moduri diferite. În funcție de naționalitatea refugiatului, acesta poate folosi un calendar gregorian, hindus, islamic sau iudaic. În plus, în unele culturi data nașterii este considerată data la care copilul împlinește un an.

Este important să utilizați interviul pentru a determina pe cât posibil potențialul unor cereri viitoare de reîntregire a familiei. Prin urmare, subliniați reglementările referitoare la reîntregirea familiei, astfel încât să evitați speranțele nerealiste de reunire în noua țară cu toate rudele menționate. Echipele misiunilor de selectare trebuie să fie pregătite și pentru a întâlni refugiați din culturi cu căsătorii poligame. În astfel de situații, refugiații trebuie să fie pe deplin informați cu privire la membrii familiei care ar fi eligibili pentru reîntregirea familiei.

Se recomandă să se verifice prezența rudelor, a prietenilor și a altor legături în țara de relocare. Dacă o persoană cu astfel de legături este selectată pentru relocare, unele țări de relocare vor depune eforturi ca această persoană să fie relocalată într-o

localitate în care locuiesc deja cunoscuții săi, cu scopul de a facilita procesul de integrare. Interviewatorii trebuie să aibă în vedere și căsătoriile copiilor și trebuie să poată să informeze refugiații cu privire la legislația națională în această privință. Deoarece căsătoria copiilor nu are valoare juridică în temeiul dreptului internațional și este tratată pe scară largă ca o formă de SGBV, UNHCR nu transmite, în principiu, cazuri de refugiați cu vârsta sub 18 ani care sunt căsătoriți. În mod normal, prelucrarea acestor cazuri și a cazurilor părinților lor poate fi suspendată până când copilul în cauză împlinește 18 ani. Există totuși situații în care o cerere de relocare a unui copil refugiat căsătorit împreună cu soțul/soția sa poate fi justificată din prisma nevoilor de protecție imperioase sau a vulnerabilităților din familie. UNHCR are un instrument de evaluare care poate fi util ca punct de referință privind căsătoria copiilor.

Contextul refugiaților (și anume, fondul cererii de azil)

Datele referitoare la determinarea statutului de refugiat al refugiatului sunt prezentate în FIR elaborat de UNHCR. Cererea de azil din FIR servește drept bază pentru a construi structura interviului. Poate fi necesar să se adreseze întrebări suplimentare și de verificare. Aceste întrebări suplimentare au scopul de a convinge echipa de selectare cu privire la acuratețea cererii de azil și a determinării prezentate în documentație. Dacă se discută subiecte sensibile, copiii trebuie să păărăsească încăperea.

Revizuirea amplă a cererii de azil a refugiatului este necesară numai dacă FIR este neclar sau ambiguu.

Este important să se adreseze întrebări și despre contextul de refugiat al soțului/soției solicitantului principal al relocării. Soțul/soția poate avea o cerere de azil diferită sau uneori chiar mai întemeiată decât solicitantul principal.

Protocoale de încheiere

Având în vedere caracterul sensibil al interviului, este importantă o încheiere adecvată. La finalul interviului, permiteți refugiatului să pună întrebări despre procesul de selectare și procedura de relocare în general sau orice alte întrebări pe care le poate avea. Este important ca refugiații să fie invitați să adauge informații suplimentare la ceea ce s-a spus deja (de exemplu „Ați dori să mai spuneți și alte lucruri despre care nu am discutat și care considerați că ar fi utile pentru analizarea cererii dvs.?”). În plus, se recomandă să informați refugiații despre ceea ce se va întâmpla până la notificarea deciziei. De exemplu, faptul că refugiații trebuie să anunțe UNHCR cu privire la orice modificare a componenței familiei, a adresei, a datelor de contact și să comunice orice alte informații care ar putea influența procesul de relocare. Refugiații trebuie informați despre cât timp va dura până la comunicarea deciziei privind cererea lor de relocare.

În ceea ce privește aspectele practice, trebuie să li se reamintească refugiaților să ia înapoi cu ei, după încheierea interviului, toate documentele relevante. Dacă o echipă de selectare reține orice documente, refugiații trebuie să fie informați cu privire la returnarea documentelor. Solicitați consimțământul refugiatului și oferiți-i acestuia un document scris, semnat de interviewer sau de persoana responsabilă relevantă, în care sunt enumerate toate documentele pe care refugiatul le-a predat, menționând modul în care și data la care refugiatul poate să recupereze documentele. În sfârșit, repetați asigurările despre confidențialitatea chestiunilor discutate în timpul interviului și apoi încheiați interviul cu o formulă de rămas bun care să fie consecventă pentru toate interviurile.

Observații generale despre tehnicile de intervievare și comunicarea interculturală

În mod normal, interviurile de selectare sunt influențate de numeroși factori, de exemplu de diferențele culturale dintre intervievator și refugiat, de personalitățile lor diferite și de caracterul sensibil al unei situații date. Interviul poate fi stresant pentru refugiat din multe motive, iar responsabilul de caz trebuie să încerce să atenueze sau să reducă la minimum orice stres. De exemplu, refugiatul poate:

- să considere că responsabilul de caz este o persoană cu autoritate care reprezintă un guvern;
- să nu se simtă confortabil când se abordează probleme de egalitate de gen;
- să aibă dificultăți în relatarea unor acte de persecuție;
- să sufere de o tulburare de stres posttraumatic etc.

Având în vedere cele menționate anterior, este important să faceți tot posibilul pentru a crea un dialog între părți, și nu o atmosferă de interogatoriu. O atmosferă confidențială și de siguranță face ca interviul să fie mai rapid și mai ușor. Poate fi

util și să aduceți hârtie și creioane sau alte jucării pentru copiii de vârstă mică.

Fiți conștienți de importanța saluturilor și faceți tot posibilul să le concepeți astfel încât să îi faceți pe toți să se simtă în largul lor. Adaptați-vă, dacă este posibil, la cultura refugiaților. De exemplu, în unele culturi, bărbații nu dau mâna cu femeile. Se recomandă ca echipa de selectare să ia în considerare și, dacă este posibil, să respecte practicile și cultura persoanelor care sunt intervievate.

Este esențial ca, după interviu, toți membrii familiei să simtă că participarea lor a fost importantă și că experiențele lor au fost apreciate. Dacă toți membrii unei familii sunt intervieuți împreună, acordați atenție în timpul interviului nu numai răspunsurilor date, ci și comportamentului și atitudinii membrilor familiei și relațiilor dintre aceștia. Multe amănunte ilustrează situația din familie, cum ar fi ordinea în care membrii familiei ocupă loc pe scaune, modul în care ceilalți membri ai familiei reacționează atunci când un bebeluș plânge sau este agitat și dacă fiecare are ocazia să răspundă la întrebări. Dacă o persoană pare tristă, tăcută sau retrasă, poate că acea persoană nu dorește să fie relocalată împreună cu ceilalți? Poate există un logodnic care nu dorește să fie lăsat în urmă? Este important ca intervievatorul să fie familiarizat cu problemele de comunicare interculturală și să cunoască riscurile interpretării greșite, cauzate, de exemplu, de mesajele nonverbale.

SECȚIUNEA 4. UTILIZAREA INTERPREȚILOR ÎN INTERVIURILE DE SELECTARE

De obicei, interviurile de selectare sunt efectuate cu participarea unui interpret. Unele țări de relocare utilizează propriii lor interpreți, dar cea mai răspândită practică este ca interpreții să fie puși la dispoziție de UNHCR sau OIM (caz în care acest lucru este convenit înainte de misiunea de selectare). Oricare ar fi interpreții utilizați, este important de reținut că interpretarea lingvistică este o legătură esențială și crucială între refugiat și responsabilul de caz. Prin urmare, este necesar să se ia în considerare în mod corespunzător rolul interpretului, iar prezenta secțiune se axează pe câteva aspecte relevante în acest sens. Pentru informații și orientări suplimentare pe acest subiect, consultați *Notă de orientare pentru comunicarea cu ajutorul interpreților*. Mai jos sunt evidențiate câteva considerente importante de reținut, dar, pentru un efect optim, acestea trebuie citite împreună cu instrumentul menționat anterior.

Considerente de reținut

Dacă țara de relocare utilizează servicii de interpretare furnizate de UNHCR sau OIM, merită avute în vedere unele dintre considerentele următoare:

- Interpreții sunt puși la dispoziție de alți parteneri, așadar țara de relocare nu este familiarizată cu procesul de recrutare și cu calitatea competențelor interpreților.
- Interpreții nu sunt utilizați în procesul național al țării de relocare și pot să nu fie familiarizați cu legislația specifică fiecărei țări.
- Interpreții lucrează pentru țări de relocare diferite, cu practici diferite.
- Limba în care comunică responsabilul de caz cu interpretul poate fi limba engleză sau limba franceză.
- Interpreții ar putea să aparțină populației de refugiați. În acest caz, ar fi important

de verificat dacă interpreții au aceeași cetățenie cu refugiatul, dar au origini etnice diferite, în special dacă cele două grupuri etnice au un istoric de conflicte în țara de origine.

Pregătirea interpretului pentru interviul de selectare

Un prim pas important în pregătirea interviului de selectare este să fie pregătit interpretul și să i se pună la dispoziție orientări privind modul în care își poate îndeplini rolul cât mai eficient. Pentru protecția refugiaților care sunt intervievați, este necesară o bună comunicare între aceștia, interviuator și interpret. Pentru a evita daunele neintenționate cauzate de interpretarea greșită sau încălcarea limitelor etice de confidențialitate și neutralitate, este vital ca interpreții să fie pregătiți înainte de începerea unui interviu.

Ar putea fi de ajutor ca responsabilul de caz să explice modul în care intenționează să desfășoare interviul și ce tip de întrebări vor fi adresate. În plus, pot fi utile câteva explicații despre terminologia utilizată în mod obișnuit și trebuie să se ofere orientări despre codul deontologic pe care interpretul trebuie să îl respecte. Este deosebit de important să se insiste asupra confidențialității tuturor informațiilor referitoare la refugiat.

Rolul interpretului presupune ca acesta să rămână neutru și obiectiv în timpul procesului de interviu și că trebuie să limiteze traducerea la ceea ce se spune în cadrul interviului. Interpretul trebuie să înțeleagă că are obligația de a interpreta tot ce spun interviuatorul și refugiatul. Nu este suficientă sintetizarea și nu este permisă cosmetizarea celor spuse sau completarea informațiilor lipsă. Interpretul nu trebuie nici să încerce să corecteze cuvintele sau frazele solicitantului pentru a le face să

sune mai coerent, credibil sau cultivat. Orice nume de persoane sau locuri trebuie rostite explicit, astfel încât să fie clare. Interviewatorul sau refugiatul pot oricând să solicite clarificări, dacă este necesar. Interpretul trebuie să se abțină de la a face orice observații sau de la a exprima orice opinii.

Provocări legate de standardele de interpretare

Dacă un responsabil de caz nu este mulțumit de calitatea interpretării, acesta

trebuie să aibă posibilitatea de a decide dacă interviul poate continua astfel sau dacă sunt necesare modificări pentru a corecta situația. De exemplu, o astfel de situație poate apărea atunci când persoana interviuată nu înțelege pe deplin interpretul din cauza diferențelor de dialect. În situația în care sunt utilizați interpreți refugiați, nu trebuie utilizat un interpret care este un apropiat sau o rudă a solicitantului. Este important de reținut că relația dintre refugiat și interpret poate afecta capacitatea și disponibilitatea lor de a comunica. Interpreții nu trebuie să intervină în luarea deciziilor sau să le influențeze, nici să intervină în proceduri naționale sensibile sau confidențiale. Pentru sprijin suplimentar în comunicarea prin interpreți, consultați *Notă de orientare pentru comunicarea cu ajutorul interpreților*.

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

